

AMETS BATEN ITZALA
16 pausoko Gurutze-bidea
edo ametsik gogoratzen ez duen baten aitormena

1

Oinez ibiltzen hasi naizenean konturatu naiz: airean noa (egia esan, ez dakit nola ibiltzen den airean), lurrik zapaldu gabe, lainoen artean banenbil bezala (hau badakit, turbulenzia egoten dira). Bat-batean, *google* mapa bat agertu zait oinpean. Ez naiz harritu, eta horrek harritu nau. Makurtzea eta eskuarekin mugitzea bat izan da; nire eskua ordenagailuko arratoia. *Markina* idatzi eta eskuarekin sakatu dut. Hantxe agertu naiz, plazaren erdi-erdian. Ezker eskuarekin urreratu dut mapa, ostera. *Karmeldarren komentua*. Sakatzean aita Luis aurkitu dut pasilloan, eskuan paper mordoa duela. Julen Urkizaren ahotsa entzun dut ondoren, deitu egin dio. Ez nau ikusi albotik pasatzean eta ametsetan nabilela pentsatzen hasi naiz. Ondoren, oinpeko mapan aldizkari honen izena idatzi dut, silabak atzekoz aurrera jarriz: MEL-KAR. Eta liburu denda erraldoi batean agertu naiz. Libururik ez dago, ordea, eta denak saldu ditzutela agertu dit dendariak. Oraingoan bai, ametsetan nabilela egiaztatu dut, ez dago zalantzarik. Txirrina jo dute, denda ixteko ordua. Orduantxe esnatu naiz.

Esnatu eta altxatu, di-da, korrika batean. Makarrak kentzeko astirik gabe, ordenagailua piztu eta arratoiaren eskumako bo-toia sakatuz, “berria” klikatu dut.

Ametsen egunerokoa. Halaxe jarri diot izena karpeterari. Bada jendea egunerokoa gertaera arruntak idazteko erabiltzen duena. Era berean, bada jendea egunerokoan ametsak idatzi eta, hurrengo batean, inspirazio iturri gertatuko zaizkiola sinesten duenik ere. Ez didazue esango ez dagoenik diferentziarik. Egunerokoa gris apalez ala ostadarraren kolorez idatzi. Horiek artistak dira, edo artista izateko asmoz ari direnak.

Eta amets horietatik sortuko da literaturaren historian zere-sana emango duen ipuina, poema edo nobela. Edo *ipu-po-no*-a. Eta genero berri horren arrakasta artistaren kalitatearen eta aitapontekoaren arabera izango da.

Baina benetan esnatu naizenean, ametsak errealitate bihurtzen diren ametsetik esnatu naizenean, ameslari txarra naizela gogoratu dut. Normalean ez ditut ametsak gogoratzen, egiten ditudala dakidan arren. Adituei zor diet hori ikasi izana. Baita REM musika taldea besterik ez zela uste hutsala argitu izana ere. Normalean, amets egin dudala amestu dut. Ez dut gehiago gogoratzen. Ondorioz, ametsik eza inspirazio iturri bilakatzen ez den bitartean, artista izateko nire asmoak ametsarekin desagertu zaizkit.

2

Nire lagun batek dionez ametsetan ari denean konturatu egiten da. Esnatzeko unea heltzen ari dela izaten omen da batzutan. Beste batzutan, berriz, minutu gutxi batzuk geratzen omen zaizkio ametsari, eta hor (dagoenean bon-bon) barrenera arte sartzen omen da. Normalean, sexu ametsak izaten omen dira holakoak. Ez naiz ausartu inoiz galdetzera zer esan nahi duen barrenera arte sartzen omen den horrekin. Nik gaztaroan izaten nituen antzekoak, baina esnatu arte ez nintzen konturatzen

ametsa zirenik. Ez dut harritzeko ezer esango birjintasuna ametsetan galdu genuela badiot. Eta badakit zergatik darabildan plurala. Ez da xehetasunen unea, baina eskolako andereñoarekin egitea ez da gauerdiko hontzaren eztula (akaso ahuntzarena zen?). Pijamak ez zion gezurrik. Poluzioa deitzen diote adituek. Gero ikasi genuen kutsadura ere esan nahi duela izenak.

3 eta bat

Txurdinagako etxe baten helbidea eman zioten. Urduri egin zuen bidea, eta urduriago jarri zen atezain automatikoak aurrerako bidea eman zionean. Etxearen barnealdera eraman zuen ijitoak. Mahai bat erdian, bi aulki alboetan eta Jesusen Bihotza parretan.

Bere buruari hitz egin zion lasaitu nahian, salatxo batean zain egin zituen minutu luzeetan.

Txanda heltzean, gelatxo estu batera sartu, eseri eta eskuak gurutzatu zituen mahai gainean. Ez zuen nahi eskua dardarka hasterik, zaharra berehala konturatuko baitzen beldurraz. Biz-pahiru galdera egin zizkion.

- Interesgarria -esan eta isilik geratu zen zaharra eskuetatik begirik kendu gabe.
- Ez naiz etorri eskua irakurtzera -esan zuen, han egon beharraz ia damututa.
- Zuk zure ametsetak jakin nahi duzu -jarraitu zion zaharrrak-. Eta ametsak hizkuntza bat dira. Munduaren hizkuntza egiten badute nik interpretatu ditzaket. Baina ametsak zure arimaren hizkuntza egiten badute, zuk bakarrik uler ditzakezu.
- Arriskatzera ausartu zen.
- Bi bider izan dut amets berbera. Kanean nenbilen pasieran, norbaitek eskutik heldu ninduenean. Ez dakit nor

zen. Eskutik helduta gure herrian *Harrigorri* deitzen diogun toki batetara eraman ninduen, egurrezko bale batzuen babespera. Lurrean lauki ilun bat zegoen gainean heldulekua zuela.

Zain geratu zen une batez, baina zaharrak isilik jarraitu zuen.

- Hemen altxor bat aurkituko duzu -esan zidan eskutik heltzen zidanak. Eta tapa altxatzerara nindoanean, esnatu egin nintzen. Bai lehenengoan, baita bigarren aldian ere.
- Joan zaitez, beraz, altxorra zain edukiko duzu -esan zion zaharrak.

Harrituta geratu zen hasieran, amorratuta gero. Horretarako ez zuen zaharrarengana joan beharrik. Denbora galdu besterik ez zuela egin pentsatzean, hizketan hasi zitzaion:

- Zure ametsa zaila da. Gauza apalak ohi ez bezalakoak dira, eta jakintsuek bakarrik ikus ditzakete. Ni ez naiz jakintsua, beste arte batzuk ezagutu behar ditut, eskua irakurtzea esaterako.
- Eta nola altxatuko dut zoruko laukia?
- Nik ametsak interpretatu besterik ez ditut egiten. Ez dakit errealtate bihurtzen.

4

Gorago agertu dugunez, pijama bustitzea ohikoa izan daiteke. Bakarrik bizi bazara ez dago arazorik, baina norbait baduzu inguruan, nola argitu ametsaren ondorioa? Ametsen azalpena eman beharra ere! Isilean erantzi eta garbigailuan sartzea da onena, baina han ager daiteke ama, arropa zuriak eta koloredunak banatzera. Gosaltzerakoan kafesneak zipriztindu dizula esan dezakezu, amak garbigailua jartzearekin nahiko lan duela eta ez

dagoela xehetasunetarako esperantzarekin. Bikotea baduzu al-
boan errazagoa egingo zaizu begiekin egindako galderari eran-
tzutea: *zurekin egin dut amets*. Noski, sekula ez da komeni inori
aitortzea nor (edo zer) izan den ametsetan agertu zaizuna.

5 eta bi

Amets egin zuen, amesgaiztoa. Ametsean ahaide guztiak
hiltzen zitzaizkion, urrunekoak zein gertukoak. Izerditan esna-
tu zen, eta ametsak esanahiren bat zuelakoan geratu zen.

Zalantzak uxatu asmoz, espezialistarenganako bidea hartu
zuen.

- Zure ametsak –esan zion honek– ahaide guztiak galdu-
ko dituzula esan nahi du.

Lasaitu ordeztu, barruak estutua eman zion eta ezinegona
areagotu zitzaion. Bigarren espezialista batenganako bidea
egin zuen.

- Zure ametsak –esan zion beste honek– ahaide guztietatik
hiltzen azkena izango zarela esan nahi du.

Barrua baretu zion erantzunak, lasaitu ederra hartu zuen gi-
zagaixoak.

6

Nork ez du amestu hegan dabilela. Edo beste era batean
esan dezagun, amildegi batetik behera jausten ari zarela eta,
lurrearekin jotzeko unean, esnatu egiten zarela.

Baina nola egiten dugu hegan ametsetan? Nire galderak
erantzun desberdinak jaso ditu. Batzuk eskuak eta hankak za-
balduta egiten dute; beste batzuk, eskuak luze aurrean dituzte-
la, tankera aerodinamikoa hartuz. Badira igerian ariko balira
legez egiten dutenak, braza erara, baina badirudi hegan egite-
ko ez dela oso aproposa tximeleta era.

Gauza erraza da hegan egitea. Leku askorik ez duzu behar, ohean egotea nahiko, edo zuhaitz baten azpian edo hondartzan, toailan etzanda. Hegaldi merkeak aspaldiko gauza dira.

Hegan egitea gauza bat da, baina ez da erraza izaten nahi den norabideari eustea, ez eta abiadura egokia mantentzea. Hori esperientziarekin datorren kontua da. Hala diote adituek.

Hala ere, hegan egin ezin duen jendea ere bada; kostatzen zaie lurra utzi eta aireratzea. Esfortzu itzela egin ondoren, ezinean, nekatuta esnatzen den jendea ere badago. Baina arazoak lur hartzeko orduan izaten dira. Behin baino gehiagotan gertatu dira istripuak.

Honek guztiak tolerantziaren garrantzia erakusten digu, ametsetan hegan egitea ez baita bera eta berbera gizaki guztiontzat. Barregarria dirudien arren, hegan egiteko era errespetatu beharko genuke, gure ikuspuntu estuan babestu eta isolatuta geratu ordez.

7 eta hiru

Pobrea zen ondasunez, baina aberatsa ametsetan. Aberats eta dirudun ikusten zuen bere burua, derrigorrezko lanik egin gabe biziz, eguneko ordu bakoitza nahi zuen hartan gozatuz. Ametsek, ordea, ez zuten urdailik betetzen.

Egun batean, hirira joatea erabaki zuen, entzuna baitzuen hirian ametsak errealtate bihurtzen zirela. Pentsatu eta egin, maletatxo batean hiruzpalau gauza sartu eta goizeko lehen autobusa hartu zuen.

Lehen okindegia ikusi zuenean, barrura sartu zen, lanbide hura izan baitzuen azken urtetan. Bigarren, hirugarren eta lauugarren okindegia ere bisitatu zuen. Baina lehen astean ez zuen lanik topatu.

Sukaldari, mekaniko, etxez etxeko saltzaile, igeltsero... , ate guztiak jo zituen, baina hirian ametsak beti ez zirela betetzen sinesten hasi zen.

Laugarren astean inoiz baino hustuago sentitu zuen urdaila; herrian, sikiera, bazuen urdaila engainatzeko haina.

Hirira heldu eta ikusitako lehen okindegi hartan ogia lapurtu eta korrika alde egin zuen. Okina deiadarka hasi zen atera irtenda, ez ogiaren balioa hainbesterainokoa zelako, baizik eta eguneroko ogia lapurtu beharra ulertzen ez zuelako. Kalean zainketa lanetan zebilen polizia batek harrapatu zuen.

Pare bat egun egin zituen kartzelan, epailearengana eraman aurretik.

- Zergatik lapurtu duzu ogi simple bat? –galdetu zion epaileak.
- Gosea nuelako.
- Eguneroko ogia eguneroko lanarekin ordaintzen da –agertu zion epaileak, ume bati ariko balitzaio bezala.
- Baina lanik ez dut.
- Lanik egin gabe bizitza pentsatzen zenuen?

Bere ametsez hitz egin zion. Behin eta berriz egiten zituen amets haietaz. Epaileak, ordea, ez zekien nola hartu gizon haren jarduna; azkenean inuzentetzat hartu zuen, gizajotzat.

- Ametsak amets besterik ez dira –jarraitu zion ume koxkor bati ari balitzaio bezala-. Denok egiten ditugu ametsak. Hara! Bart neronek ere polit bat egin dut: bazen ikusgarrizko altxor bat haritz baten oinean lurperatua. Herrian zubi luze bat pasa behar izan nuen errota batera heltzeko. Ondoren, errotaren atzeko aldetik, mendiko bideari jarraitu eta ur garbi eta freskoko iturri batera heldu nintzen. Haren oinetan hasten zen hariztia. Oraindik gogoan dut haritzaren irudia: bi beso lodi zituen ezker-eskuma, baita hirugarrenaren orbaina ere, tximistaren batek jo eta errea. Hantxe harrotu nion lurrari azaleko goroldioa. Eta makila baten laguntzaz zuloa egiten

hasi nintzen. Berehala agertu zen kutxa baten estalkia. Irekitzean nire begiek kutxan agertutako urrearen distira jaso zuten.

- Nik egindako ametsak baino ederragoa da.
- Lehen ere esan dizut –jarraitu zuen epaileak-, ametsak amets besterik ez dira. Akaso gaur goizean nire lana utzi dut? Akaso aitzurra hartu eta leku horren bila abiatu naiz? Hori eroen kontua da!

Eskarmenturako, okindegia garbitu behar izan zuen aste bezetaz. Pozez ikusten zuen okinak, eta, deiadar egin beharraz apur bat damututa, lana eskaini zion.

- Ez, eskerrik asko –erantzun zion ezpainetako irribarrea ezkutatu gabe-, herrira itzuli behar dut, han dago nire mundua.

Irin arrastoak garbitu eta goizeko lehen autobusa hartu zuen herrirako asmotan. Sarreran zubi luze bat pasatu zuen autobusak, eta errota parera heltzean gera zedila eskatu zion txoferrari. Urduri, baina ezpainetako irribarreari eutsiz, errota- ren atzeko aldetik, mendiko bideari jarraitu eta ur garbi eta freskoko iturri batera heldu zen. Hantxe hasten zen hariztia. Barrurako bidea hartu zuen, haritz bakoitzaren irudian begirada txertatuz. Halako batean, bizpahiru ordu zeramatzala, ezker- eskuma bi beso lodi zituen haritz baten aurrean belaunikatu zen. Bai, hantxe agertu zitzaion hirugarrenaren orbaina ere, tximistaren batek jo eta erre. Azaleko goroldioa harrotu zion lurrari. Eta makila baten laguntzaz zuloa egiten hasi zen. Bat- batean agertu zitzaion kutxa baten estalkia. Irekitzean, gizon haren begiak kutxan agertutako urrearen distiraz bete ziren.

Hor amai daiteke ametsei buruzko istorioa, edo ikasbideren bat ere eskaini dakioke hala nahi lukeenari (edo bi, edo hiru), baina hori ez da ametsak gogoratzen ez dituen baten lana. Badut aurreragorik!

8

Denok ezagutzen ditugu telebistako serieak. Jarraipena duten zatiak dira. Badira antzeko ametsak ere. Umetan jolasten genuenean indioaren papera betetzen nuen beti. Ez dakit bakeroak onak zirelako eta koadrilako buruek paperak eurentzako hartzen zituztelako zen ala indioarena eginaz ni neu sentitzen nintzelako. Gaur egun ere, bigarren papera nahiago. Egunez nahiko ez eta gauez amets egin nuen behin. Indioa izaten jarraitzen nuen, trikimailuak eta trapukeriak erabiliz bakeroei ziria sartu eta haien ilajearen jabe egin nintzen. Goizean, amaitu izanaren sentipen gazi-gozoa sentitu nuen. Gaua noiz helduko zain egon nintzen ametsarekin jarraitzeko. Ahalegin berezirik gabe lortu nuela dut gogoan. Bigarren gauean, banketxeko zaindaria lo-belarrarekin lokar arazi eta bertako urre-gorri guztien jabe egin nintzen. A ze pagotxa! Sheriffa atzetik tiroka nuela alde egitea lortu nuen. Hirugarren gaua ez zen berehalakoan heldu. Baina oraingoan ez zen ametsik izan. Batetik, pentsatzen dut ea zertarako itzuli behar nuen herri hartara urre-gorritz betetako zaku pareta edukita, ametsa bete bainuen. Bestetik, eta hau tristeagoa izan daiteke, Sheriffak bere lana bete zuela eta ametsetako aktore nagusirik gabe ezin nuela halakorik egin. Hori ere pentsatu izan dut.

9

Behin eta berriz amets berberak (edo antzekoak) egitearen sentsazioak zer pentsatua eman izan dit sarri. Erortzearena aipatua dago lehendik. Baina nork ez du inoiz amestu aurrera egin nahi eta ezinarena. Atzean imantzar bat daukazu edo itzelezko haize bolada aurrez aurre. Ihes egin nahi eta ezin. Txistua irentsi behar izan dut pentsatze hutsarekin. Eta atea ireki eta mamutzarra agertzen zaizunean? Egia da horrelakoak haurtzaroan ematen direla gehien. Gero, heltzen goazen neurrian, atearen atzean enpresako ugazaba edo politikoa bat agertzen zaizkizu. Gauzak al-

datu dira, baina bizkarrezurrean gora zabaltzen zaizun izua berbera da.

10 eta lau

Parisen, Luis IX.ak amets bitxi bat egin zuen: lainoen artetik dirdai eta distirak agertu zitzaizkion, eta ez eguzkiarenak, hain zuzen.

Horrela, bera baino lehenagoko hainbat eta hainbat erregek bezala, Jainkoak hasitako lana, fedegabeen erreinua indarrez hartu eta gaizkia ezabatzearena, amaitzea erabaki zuen.

- Musulmandarren erregea zurrutari eta mozkortia da –esan zuen Luis IX.a erregeak-. Amets egin dut, erregearen ametsa. Errege fedegabe honen kutzak sekula ikusi gabeko altxorrez beteta agertu zaizkit ametsetan. Beneran aberastuko gara oraingo honetan, eta Jainkoaren aintza eta gloriarako izango da gainera. Eta Berak, gure Jainko ahaltsuak, neurrigabeko borondatea erakutsiz, Bere gudarostea ordaintzen alferrik dirurik ez gastatzeko erregutu dit. Fededunei jakinarazi dirua behar dela Jainkoaren gudariak ordaintzeko, sosak behar direla arabiar fedegabeak garaituko dituzten gudarosteak ordaintzeko, txintxina behar dugula sinesgabeen mingainek Bere izena ahoska dezaten. Dirutza eskatzen dugu basamortu latz eta gogorrean Bere izena barreiatu eta zabaltzeko. Hala izan bedi!

Luis IX.ak egundoko gudarostea hornitu zuen armaz. Denak aberastuko zirela promes eginda, Mediterraneoan zeharkatu zuten Egiptorantz.

11

Badira jateko batzuk sustantzia handikoak. Krisi garai honetan aurrezteko balio dutenak: txorizoa, piperra, zenbait saltsa.

Bazkaldu ondoren, meriendan ere haien gustua igotzen zaizu hestegorrian gora. Zer esanik ez euro bateko ardoak (kartoizko ardo-ontziez ari naiz, ez euro eta piko kobratzen dizuten basoerdiei buruz). Antzekoa gertatzen da amets batzuekin. Oporretako azken eguna da eta lanean hasi behar duzu, edo ikasten jarraitu behar duzu eta ikasmaila errepikatzeraz. Batzuk ahaztu egiten dira, baina amets horiek egun guztian dabilzkizu jira-bueltak zure garun inguruan. Eta beldurrez oheratzen zara, serietan bezala, bigarren kapitulua amestuko duzun beldurrez. Zorionez, beste amets bat egin duzu, ugazabak eskuzabal hartu zaitu opor bueltan, edo beldurrik gabe joan zara ikastetxera. Baina, gauza guztiek dute bere baina, amets setako irakasleak (ez naiz ari birjintasuna galdu arazi zizun hari buruz) azterketa jarri dizu lehen egunean udaran zure neuronek galdu duten gaitasuna jakin nahian.

12

Azken kasu hau ikusita, zeri deitzen diogu ametsa eta zeri amesgaiztoa?

13 eta bost

Asmatzaileengana joaten zena zen. Urtean behin bai, behintzat. Batzuk asmatu zuten, beste batzuk ez; batzuk igarri zuten, beste batzuk ez. Orduko hartan, egindako ametsen bidez ea etorkizuna asmatzerik ba ote zen galdetzeraz joan zen.

Halako batean, ea etorkizuna zergatik jakin nahi zuen galdetu zion asmatzaile zaharrak.

- Gertatzea gustatuko ez litzaidakeena aldatzeko.
- Orduan, hori ez litzateke etorkizuna izango -esan zion asmatzaileak.
- Agian, gerora etorriko diren gertaeren aurrean prestatuta egoteko jakin nahi dut etorkizuna.

- Gauza onak badira, ustekabe atsegina izango da –esian- zion-. Gauza txarrak badira, berriz, gertatu baino lehe- nagotik sufrutuko duzu.
- Gizakia naiz, eta gizakiok etorkizunaren arabera bizi ga- ra.

Pentsakor geratu zen asmatzailea. Gero hizketan hasi zen berriro:

- Pertsonen etorkizuna asmatzetik bizi naiz. Karten, es- kuaren, txotxen zientziak ezagutzen ditut, baita ametse- na ere. Eta badakit nola erabili dena idatzita dagoen to- kian sartzeko. Han iragana irakur dezaket, ahaztua dena gogorarazi, eta orainaren seinaleak uler ditzaket.
- Orduan?
- Kontsultatzen nautenean ez dut etorkizunik irakurtzen; etorkizuna asmatu egiten dut. Etorkizuna ez dagoelako gure eskuetan.
- Eta nola asmatzen duzu etorkizuna?
- Orainaren seinaleak jarraituz. Orainean dago sekretua; orainari arreta jartzen badiozu, hobetu dezakezu. Eta oraina hobetzen baduzu, etorriko dena ere hobea izan- go da. Ahaztu ezazu etorkizuna eta bizi ezazu eguna, etorkizuna orainean aldatzeko idatzia izan baitzen.

14

Zergatik iruditzen zaizkigu haurtzaroko ametsak gaztarokoak edo zahartzarokoak baino oparagoak? Baina, agian, ez nuke plurala erabili behar. Bi pertsona mota ezagutzen ditut nire adin posturakoak: batzuk ez gara ezertaz gogoratzen, ametsaren er- dian eta ezordutan esnatzen ez bagara behintzat. Beste batzuk, berriz, xehetasunik txikiena ere gogoratzeko gai dira. Inbidia ematen didate halakoek, arratsaldeko bostetan goizaldean ames-

tutakoa kontatuko dizute, goitik behera, unean bertan ametseko imajinak betaurrean balituzte bezala.

Adituren bati eskatu beharko diot nire kasuaren berri emateko (hil zen Freud?). Nik neure teoria dut, baina sekulako ergelkeria iruditzen zait hemen idazteko. Neuretzako gordeko dut, ez baitut inoren barregarrik ase nahi horrelako gai serioarekin.

15 eta sei

Eguzkia irten baino lehen esnatu zen, ametsik gogoratu gabe. Denbora asko zen jadanik hara joan zela. Arin pasa zitzaizkion hilabeteak, lehenengo egunak luzeak izan baziren ere.

Dutxatu, jantzi eta isilean jaitsi zen. Hiria lo zegoen oraindik. Kafetera martxan jarri zuen sandwicharen ogia txigortzen zuen bitartean. Ohitu gabe zegoen oraindik kakahueteen gurin hartara. Sustantzi gabeko basokada kafea batean, aterpera irten zen beste eskuan sandwich likin hura zuela. Eskailera mailan eseri zen. Kaleko argiak automatikoki itzali ziren eta alboko etxean mugimendua nabaritu zuen.

Zigarroa bildu eta su eman zion. Isilean erre zuen, ezertan pentsatu gabe, hiriaren usaina ekartzen zuen haizearen firfira entzunaz. Poltsikoan sartu zuen eskua. Gutunari begira geratu zitzaion luzaroan. Bezperan hartu baina irekitzen ausartu gabe sartu zuen poltsikoan.

Irakurtzen hasi zenean, itsura zabarreko gizonezko bat eseri zitzaion alboan. Hizketan hasi zitzaion. Asteetako bizar egin gabean mila usain klase nabaritu zizkion ardoarena gailentzen bazitzaion ere. Bidaltzekotan egon zen. Mahuka muturrean pasatu eta egarri zela agertu zion. Aurrerago zegoen iturria bila zezala erantzutekotan zegoela, zergatik egiten zuen jakin gabe, gutuna tolestu, poltsikoratu eta barrura sartu zen. Basokada ur zuela irten zen berriro. Asetzean altxatu eta bakean utziko zuelakoan, gutuna irakurtzen hasi zen berriro.

- Zer ari zara irakurtzen? -galdetu zion, hurrena, eskua luzatuz.

Euskaraz zegoen gutuna eta, ez zuela ulertuko jakinaren gainean, eskura eman zion.

- Gutun bat da, gutun garrantzitsu bat -esan zion gizonetakoak.

Ez zen zaila hura igartzea, munduko tontolapikoenak ere laster hartuko zion orri hari gutunaren tankera.

Irakurtzen ari ote zen susmoa izan zuen. Baina berehala, eta euskaraz zegoela kontutan izanda, irakur planta egiten ari zela pentsatu zuen. Tolestu eta eskura itzuli zion.

- *Zenkiuberimatx* -esan, basoa itzuli eta altxatu egin zen eskailera mailatik-. Amets egin dut bart, oraintxe gertatzen ari zaidana amestu dut. Sarri gertatzen zait.

Eskailerak jaitsi eta abiatu zen kalean gora. Berriro geratu, atzera begiratu eta esan zion:

- Benetan maite zaitu, bere bila joan beharko zenuke, berak ezin du etorri eta.

Gutuna irakurtzen amaitu zuen. Maite zuen, eta horrek laburtu baino distantzia handiago egiten zuen. Begiak jaso zituenean, desagertua zen itxura zabarreko gizonetako hura.

16

Begira diezaiogun gure gurasoen lo-denborari. Hortik atera omen daiteke Morfeoren besoetan kulunkan egin dezakegun denbora. Adituek diote lo-aldiaren %50a herentziazkoa dela gizakietan (eta, noski, arratoietan ere). Baina ikerle talde horrek honakoa aurkitu du: *gen* baten aldaketak negatiboki eragiten du gaualdiko atsedena.

Beste aditu batzuk diotenez (ametsik egiten ote dute adituek?), idatzizko *egunerokoa* da ametsen argitasunean eragiteko

oinarria. Ametsak gogoratu, idatzi eta lotara joan aurretik zer amets egin nahi dugun pentsatzea bezalakorik ez omen dago benetan gerta dadin (ametsen, noski). Idatzi egin dut, bada ez bada ere: Hondartzan nabil ibilian. Nire pausoek ez dute arrastorik uzten hondarrean.

Esanda bezala, nik *Ametsen egunerokoa* jarri diot izena karpitari. Aurkitu berri duten *gen* horri errua bizkarreratuz, oraindik nahiko hutsik daukadala aitortu behar, amets baten itzala gehiago dirudi, baina ez dut esperantzarik galdu, nahiz eta artista izateko nire asmoak gogoratu gabeko amets bakoitzarekin desagertzen zaizkidan.

Joxemari Urteaga